

Yttrande

Märkning och registrering av katter – ett förslag och dess konsekvenser.

Diarienummer: N2019/02696/DL

Remissinstans: Svenska Kattskyddsförbundet (SVEKATT)

Sammanfattning

SVEKATT välkomnar förslaget om obligatorisk id- märkning för katter och ställer sig mycket positiva till de förslag och slutsatser som utredaren har kommit fram till.

Obligatorisk id- märkning och registrering av katter är ett absolut krav för att komma tillrätta med ett av vårt lands största djurskyddsproblem, övergivna och hemlösa katter. Vi ser detta som en nödvändig åtgärd för att upprätthålla den nya djurskyddslagens (2018: 1192) intentioner om gott djurskydd och respekt för djur. Vi är övertygade om att det kommer vara en bidragande faktor till att höja kattens status och värde. Med den nya djurskyddslagen har det även blivit förbjudet att överge katter. För att lagen i detta avseende inte ska bli verkningslös krävs att katter och deras ägare kan identifieras.

Det finns dock delar i förslaget som vi anser bör justeras för att lagkravet ska få den effekt som eftersträvas. Dessa delar kommer att beröras särskilt nedan.

Märkning och registrering

Av förslaget framgår att ägarbyte ska registreras inom fyra veckor. SVEKATT anser att ansvarsfrågan gällande registreringen bör förtydligas för att undvika situationer där en registrerad ägare avsäger sig ansvar på grund av att katten har sålts till en annan person. Förtydligandet anses även vara behövligt för att undvika att ägarbyte görs utan att registrerad ägare har godkänt detta.

SVEKATT föreslår att ansvaret för registrering av ägarbyte ska ligga hos registrerad ägare tillsammans med ny ägare och att dessa gemensamt undertecknar en ägarbytesblankett eller liknande. Innan en sådan blankett undertecknats ska den registrerade ägaren anses vara ägare.

Ett centralt hund- och kattregister

Vi delar utredarens förslag att ansvaret för ett centralt kattregister ska ligga på Jordbruksverket, precis som det nu gör för hundar. Både SVERAK och Svenska Kennelklubben har i dagsläget väl fungerande register och skulle mycket väl kunna administrera ett kattregister. Däremot bör man ställa sig frågan om lämpligheten att

ideella organisationer ska ta ansvar för något som måste anses vara ett myndighetsansvar. SVERAK och Svenska Kennelklubben är organisationer som har funnits länge men det finns inga garantier för att en ideell organisation fortlever över tid. Av den anledningen anser vi att myndigheten inte bör outsourca hållningen av ett centralt kattregister.

Tillgång till registret

Enligt förslaget ska Tullverket, Jordbruksverket, Länsstyrelserna, Polismyndigheten och kommunala nämnder inom miljö och hälsoskydd ha direkttillgång till registret. Vi anser att det kommer att uppstå både onödig administration och problem om inte fler intressenter ges tillgång till registret. Av promemorian (sid. 58) framgår att det i sökdatan VILSE registrerats över 5000 katter årligen och av undersökningen gjord av Sveland Djurförsäkringar omplacerades över 3600 hemlösa katter under 2018 (sid. 59). Det är alltså ett mycket stort antal katter som försvinner årligen och det kommer att innebära ett ökat tryck på myndigheterna med direktåtkomst till registret.

SVEKATT anser därför att det vore önskvärt om även andra intresserade aktörer som exempelvis legitimerad veterinär, djurvårdspersonal och ideella organisationer som har ett verksamhetstillstånd, så kallat § 16- tillstånd, ges tillgång till registret. Alternativt att det finns en begränsning i den information som andra intresserade aktörer har tillgång till. Denna information kan då begränsas till exempelvis telefonnummer för att komma i kontakt med ägaren under förutsättning att denna samtyckt till detta.

Övergångsbestämmelser

SVEKATT motsätter sig en övergångsregel som undantar katter födda före den 1 januari 2011 och anser att alla katter utan undantag ska vara märkta oavsett ålder. Det är inte ovanligt att katter kan bli över 20 år gamla och att då dra en gräns vid tio års ålder där katten knappt uppnått halva sin livslängd anser vi vara omotiverat. Det är bra att hänsyn tas till ingreppets eventuella påverkan på en äldre katt men ett microchip har storleken av ett riskorn och kan inte anses vara smärtsamt för katten. Det finns därför inget behov av att undanta äldre katter från kravet på id-märkning med hänsyn till eventuellt obehag vid ingreppet.

För Svenska Kattskyddsförbundet

Emma Bergenkvist
Emelie Lindström